

In twee tentoonstellingen en een boek wordt het wondere universum van de Gentse theatermaker Eric De Volder (1946-2010) herdacht. Vooral zijn schilderijen in zijn vroegere woonst in Nieuwland zijn verrassend. "Eric zou blij zijn dat zijn werk wordt getoond op de plek in huis waar hij zijn atelier wou inrichten", zegt zijn laatste levenspartner Tania Desmet (60).

De Volder overleed totaal onverwacht elf jaar geleden, vlak na de première van Woyzeck, een theaterstuk dat hij regisseerde voor NTGent. Tania Desmet: "Het zou zijn doorbraak op de grote scène worden. We waren nog heel de nacht uitgeweest en samen naar huis gefietst. En 's ochtends was hij er niet meer. Zonder aanwijsbare redenen, zei de dokter."

Desmet was eerst van plan te verhuizen. "Maar toen heb ik beslist hier te blijven wonen en te doen alsof hij nog elke minuut thuis kan komen. Hij wou hier in de garage zijn atelier maken. Ik heb dat uitgevoerd en toon er nu de schilderijen die hij ingekaderd had om eens in een galerie te tonen."

Fratsen

De Volder is bekend als theatermaker. "Hij doceerde oorspronkelijk Beeldende Kunsten, hier en in Amsterdam aan de Rietveldacademie en later aan de Toneelacademie daar. Zo rolde hij in het theater en startte hij begin jaren negentig zijn gezelschap Ceremonia, op zijn zolder boven een natuurvoedingswinkel in Oudburg."

Als kind was De Volder met theater bezig. "Hij is daar eigenlijk mee begonnen door poppenkast te spelen en daar zelf scenario's voor te schrijven, belichting bij te bedenken en heel veel schetsjes voor te maken."

Later startte De Volder met het fameuze Etherisch Strijkensemble Parisiana, een ernstig strijkensemble waarrond de fine fleur van de Gentse artistieke wereld uit die tijd — zoals Dirk Pauwels, William Phlips, soms Arne Sierens en fotograaf Michiel Hendryckx — de gekste fratsen uithaalde.

Menselijke drama's

Met Ceremonia was zijn doorbraakstuk Achiel De Baere, maar Desmets favoriet was "Achter het eten". Daarin liepen Marijke Pinoy en Ineke Nyssen heel de tijd rond als in een processie en vertelden ze wie en wat ze zagen. Eén van hen was na de processie in het dorp verkracht, zo blijkt. Dat soort menselijke drama's komen vaak voor in zijn stukken.

De interesse voor het psychisch lijden, zorgde voor de link met het Guislainmuseum, waaraan Desmet De Volders archief overmaakte. "Typisch voor De Volder was dat hij de psyche van zijn personages op hun gelaat schilderde. Hij vertrok ook niet van een bestaande tekst, maar kon bij wijze van spreken van een aardappelschil vertrekken, en kwam zo via improvisaties aan een stuk."

Tussendoor maakte hij dan schetsjes van wat op scène gebeurde. Mappen vol heeft Desmet ervan. Ze zijn een tentoonstelling op zich waard. Een deel ervan heeft zijn laatste levenspartner gebruikt voor het boek 'Knippen & Plakken', met teksten uit wat ze zijn tien beste stukken vindt, en een klein deeltje van die schetsjes. Desmet is zelf leraar schilderen aan het Stedelijk Kunstinstituut en blijft bewonderen hoe De Volder met één lijn een figuur kon schetsen.

Muziekstuk

Om inspiratie op te doen voor zijn stukken, of als rekwisiet te gebruiken, verzamelde De Volder pakken spullen, boekjes, poppetjes... Die curiosa zijn te zien in een zaal van het Guislainmuseum, en geven zo mooi zijn universum weer voor wie dat kende.

De herdenking is nog niet voorbij: zo plant Compagnie Cecilia een herneming met de oorspronkelijke cast van Regent en Regentes. Muzikant Dick Van der Harst, waarmee hij vaak samenwerkte, plant een muziekstuk in de Handelsbeurs. "Tania, Eric is nog niet dood, zei hij me toen hij me dit vertelde. Het was een grote troost."

Eric De Volder, archief, tot 16 januari in het Guislainmuseum, schilderijen elke zaterdag en zondag van 15 tot 19 uur of op afspraak

Bart Moerman

Copyright © 2021 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden